

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2006. február 14.*

A T-376/05. és T-383/05. sz. egyesített ügyekben,

a **TEA-CEGOS SA** (székhelye: Madrid [Spanyolország]),

a **Services techniques globaux (STG) SA** (székhelye: Brüsszel [Belgium]),

(képviselek őket: G. Vandersanden és L. Levi ügyvédek),

felpereseknek (T-376/05. sz. ügy),

a **GHK Consulting Ltd** (székhelye: London [Egyesült Királyság], képviselik: M. Dittmer és J.-E. Svensson ügyvédek)

felperesnek (T-383/05. sz. ügy)

* Az eljárás nyelve: francia.

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviselik: M. Wilderspin és G. Boudot, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

alperes ellen

elsődlegesen a Bizottság 2005. október 12-i határozatának megsemmisítése tárgyában, amelyben elutasította a felperesek által a „EuropeAid/119860/C/SV/multi-Lot 7” megnevezésű közbeszerzési eljárásban benyújtott ajánlatokat, másrészt a 2005. október 12-i határozatokat követően, ugyanezen közbeszerzési eljárás során hozott más bizottsági határozatok megsemmisítése tárgyában,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA (második tanács),

tagjai: J. Pirrung elnök, N. J. Forwood és S. S. Papasavvas bírák,
hivatalvezető: C. Kristensen tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2006. január 12-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

Jogi háttér

- ¹ A Bizottság külső fellépése keretében a bizottsági szolgáltatási szerződések odaítélésére az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet (HL L 248, 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 4. kötet, 74. o., a továbbiakban: költségvetési rendelet) második része IV. címének, valamint a költségvetési rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2002. december 23-i 2342/2002/EK, Euratom bizottsági rendelet (HL L 357, 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 4. kötet, 145. o., a továbbiakban: végrehajtási szabályok) második része III. címének rendelkezései vonatkoznak.
- ² A költségvetési rendelet 94. cikke szerint, amelyet megismétel a külső fellépések keretében az Európai Közösségek általános költségvetése által finanszírozott szerződéses eljárásról szóló gyakorlati útmutató 2.3.3. pontja (a továbbiakban: gyakorlati útmutató):

„A szerződés nem ítéltető oda azon pályázóknak vagy ajánlattevőknek, akik a közbeszerzési eljárás során:

a) összeférhetetlenek;

- b) az ajánlatkérő által kért – a szerződéses eljárásban való részvétel feltételét jelentő – információk nyújtása terén hamis nyilatkozatot tettek, vagy elmulasztják ezen információk nyújtását.”

- 3 A végrehajtási szabályok 146. cikkének (3) bekezdése szerint:

„Az ajánlati felhíváshoz mellékelt dokumentumokban meghatározott valamennyi lényeges követelménynek, vagy az azokban megállapított egyedi követelményeknek nem megfelelő részvételi kérelmek és ajánlatok kizárásra kerülnek.

Az értékelő bizottság azonban felkérheti a pályázókat, illetve az ajánlattevőket, hogy meghatározott határidőn belül nyújtsanak be kiegészítő anyagot, vagy tisztázzák a kizárási és kiválasztási szempontokra vonatkozóan benyújtott dokumentumokban foglaltakat.”

- 4 A többszörös keretszerződésre vonatkozó – külső segítségnyújtásban részesülő harmadik országok műszaki támogatása céljából szakértők rövid időre történő alkalmazására irányuló – „EuropeAid/119860/C/SV/multi-Lot 7” megnevezésű közbeszerzési eljárás keretében közzétett hirdetmény (a továbbiakban: ajánlati felhívás) 13. cikke úgy szólt, hogy a természetes és jogi személyek (beleértve az ugyanazon jogi csoporthoz tartozó jogi személyeket is) kizárólag egyetlen pályázatot nyújthatnak be, bármilyen formában is vegyenek részt (önálló jogalanyként vagy valamely pályázói csoport vezetőjeként vagy tagjaként). Abban az esetben, ha valamely természetes vagy jogi személy (beleértve az ugyanazon jogi csoporthoz tartozó jogi személyeket is) egynél több pályázatot nyújtana be, valamennyi pályázat kizárásra kerül, amelyben e személy (és az ugyanazon jogi csoporthoz tartozó jogi személyek) részt vettek.

- 5 A pályázók és az ajánlattevők által kitöltendő pályázati adatlap kifejezetten megemlítette azt a kötelezettséget, miszerint nyilatkozni kell arról, hogy „jogi csoporthoz vagy hálózathoz” tartoznak-e.
- 6 A részvételi feltételek 14. cikke pontosan meghatározta, hogy valamennyi nyertes pályázót írásban értesítenek. Továbbá azt írta elő, hogy mielőtt a szerződő hatóság a nyertes pályázóval aláírja a keretszerződést, utóbbinak további dokumentumokat kell bemutatnia nyilatkozatai hitelességének igazolása céljából. Arra az esetre, ha valamely ajánlattevőnek nem állt módjában bemutatni a kért dokumentumokat az odaítélésről szóló értesítést követő tizenöt naptári napon belül, vagy amennyiben kiderült, hogy hamis információt adott, előírták, hogy az odaítélés semmisnek minősül. Ebben az esetben a szerződő hatóság más ajánlattevővel köthetett keretszerződést, vagy megsemmisíthette a közbeszerzési eljárást.
- 7 A részvételi feltételek 16. cikke előírta, hogy azok az ajánlattevők, akik úgy ítélték meg, hogy hátrányosan érintette őket a közbeszerzési eljárás folyamán felmerülő hiba vagy szabálytalanság, panaszt nyújthattak be, amelyre a hatáskörrel rendelkező hatóság 90 napon belül volt köteles válaszolni.

A jogvita előzményei

- 8 A Bizottság ajánlati felhívást tett közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* (HL 2004., 132. o.) közzétett 2004. július 9-i hirdetményében.

- 9 A TEA-CEGOS konzorcium (a továbbiakban: TEA-CEGOS Konzorcium) kinyilvánította szándékát a közbeszerzési eljáráson való részvételre. A TEA-CEGOS SA-t – a konzorcium közbeszerzési eljáráson való részvétele céljából – az említett konzorcium vezetőjévé választották. A Services techniques globaux (STG) SA szintén tagja volt a TEA-CEGOS Konzorciumnak, amely utóbbi számára műszaki és pénzügyi ügyvitel terén nyújtott szolgáltatást.
- 10 A pályázat ajánlati szakaszában a hirdetmény követelményeinek megfelelően a TEA-CEGOS Konzorcium egyes tagjai olyan nyilatkozatot tettek, miszerint nem áll fenn velük szemben a gyakorlati útmutató 2.3.3. pontjában foglalt kizáró okok egyike sem. A Danish Institute for Human Rights (a továbbiakban: DIHR), amely a TEA-CEGOS Konzorcium tagja, 2004. augusztus 18-án olyan dokumentumot juttatott el a Bizottság részére, amelyben közölte, hogy a DIHR-nek saját igazgatótanácsa van, azonban egy nagyobb szervezet, a Danish Centre for International Studies and Human Rights (a továbbiakban: Centre) részét képezi, és társa a Danish Institute for International Studies (a továbbiakban: DIIS), amelyet a Centre-t és a DIHR-t is megalapító 2002. június 6-i dán törvény hozott létre.
- 11 Az angol jog szerint alapított társaság, a GHK Consulting Ltd, különböző jogalanyságokat magában foglaló konzorciumban vett részt (a továbbiakban: GHK Konzorcium), ezek között szerepelt a DIIS is. A GHK Consultingot a GHK International Ltd nevű leányvállalatán keresztül a GHK Konzorcium vezetőjévé választották a közbeszerzési eljáráson való részvétel céljából. A DIIS 2004. szeptember 29-én, a pályázati ajánlat benyújtásakor úgy nyilatkozott, hogy nem tartozik jogi csoporthoz vagy hálózathoz.
- 12 A TEA-CEGOS Konzorciumot a 2004. december 17-i és a 2004. december 31-i levél útján kérték fel a 7-es tételre szóló közbeszerzési eljárásban való részvételre. A DIHR, a közbeszerzési eljárás e szakaszában újból közölte, hogy részét képezi egy nagyobb szervezetnek, a Centre-nek, amely egy másik intézetet, a DIIS-t is magában foglalja. A GHK Konzorciumot is felhívták arra, hogy nyújtson be ajánlatot a 7-es tételre.

- 13 A TEA-CEGOS és a GHK International a 2005. május 20-i levél útján értesültek arról, hogy elfogadták azon konzorciumok 7-es tételre vonatkozó ajánlatait, amelyekben részt vettek. Az említett levelek pontosan meghatározták, hogy a konzorciumok részére azzal a feltétellel küldik meg aláírás céljából a szerződéseket, hogy igazolniuk kell, hogy nem áll fenn velük szemben a gyakorlati útmutató 2.3.3. pontjában foglalt kizáró okok egyike sem. A felperesek megküldték a Bizottságnak az általuk relevánsnak ítélt dokumentumokat.
- 14 A Bizottság 2005. június 22-én fax útján szőlította fel a TEA-CEGOS Konzorciumot, hogy fejts ki részletesen a DIHR és a Centre közötti kapcsolatot, valamint esetleges önállósáát az utóbbihoz képest, és egyúttal kérte a GHK Internationalt, hogy adjon felvilágosítást a DIIS jogi helyzetéről.
- 15 A TEA-CEGOS Konzorcium 2005. június 23-án megküldte a DIHR levelét a Bizottságnak, amelyben utóbbi működését részletesen kifejti. A GHK International 2005. június 24-én fax útján küldte meg a Bizottságnak a DIIS-ről szóló felvilágosításokat.
- 16 A Bizottság telefonon eszközölt, 2005. június 27-i kérésére válaszolva és további adatszolgáltatás céljából a TEA-CEGOS Konzorcium ugyanezen a napon eljuttatta a Bizottsághoz a Centre-t létrehozó 2002. június 6-i dán törvény másolatát, és emlékeztetőt mellékel hozzá, amely megjelölte az említett törvény vonatkozó részeit, kifejtette a Centre és a DIHR közötti kapcsolatot, továbbá csatolta a Centre igazgatójának levelét.
- 17 A TEA-CEGOS Konzorcium 2005. július 14-én megküldte a Bizottságnak a dán külügyminisztérium nyilatkozatát is, amelyben utóbbi kijelentette, hogy mind a DIHR, mind a DIIS a Centre-en belül önálló jogalany.

- 18 A Bizottság 2005. július 18-i leveleiben (a továbbiakban: 2005. július 18-i határozatok) értesítette a TEA-CEGOS Konzorciumot és a GHK Konzorciumot, hogy az ajánlataik elfogadásáról szóló határozatai a közbeszerzési eljárás során kapott téves információkon alapultak, és az új szempontok fényében a pályázatukat és ajánlatukat el kell utasítani.
- 19 A TEA-CEGOS Konzorcium 2005. július 22-én és 25-én úgy érvelt a Bizottság előtt, hogy a DIHR és a DIIS nem tekinthető ugyanazon jogi csoport tagjának a hirdetmény 13. cikke értelmében, egyúttal emlékeztetett arra, hogy már a közbeszerzési eljárás kezdetén jelezte a DIHR Centre-hez való tartozását. A Bizottság 2005. július 27-én elismerte a július 22-i levél kézhezvételét, és jelezte, hogy annak tartalmát alaposan megvizsgálják.
- 20 2005. július 25-én a 7-es tételben nyertes, a EuropeAid honlapján közzétett ajánlattevők jegyzékét úgy módosították, hogy azok között már nem szerepelt a két konzorcium.
- 21 A TEA-CEGOS Konzorcium és az STG 2005. szeptember 8-án a Bizottsághoz fordultak, és azt kifogásolták, hogy megítélésük szerint a 2005. július 18-i határozatok jogsértők, valamint kérték a Bizottságot, hogy emiatt azokat a lehető legrövidebb időn belül vonja vissza. A Bizottság 2005. szeptember 13-i levelében közölte velük, hogy az újbóli vizsgálat folyamatban van, és több kérdést intézett a Centre-hez, valamint utóbbi arra kérte, hogy nyújtsa be az általa adott válaszok alapjául szolgáló dokumentumokat.
- 22 A TEA-CEGOS Konzorcium és az STG 2005. szeptember 14-én megismételték azon kérésüket, hogy mielőbb választ kívánnak kapni a Bizottság által elfogadott végső álláspontról. 2005. szeptember 21-én a Bizottság közölte, hogy még néhány

szükséges információt vár a Centre-től ahhoz, hogy nyilatkozzon az eljárás kimeneteléről, egyúttal kötelezettséget vállalt arra, hogy a lehető legrövidebb időn belül értesíti őket az általa elfogadott határozatról.

- 23 A Centre a 2005. szeptember 23-i e-mailben és a 2005. szeptember 26-i faxban válaszolta meg a Bizottság kérdéseit, egyúttal megküldött részére több dokumentumot is a válaszok alátámasztása céljából. A GHK International 2005. szeptember 26-án levelet küldött a Bizottság részére a Centre által adott válaszok igazolására.
- 24 A TEA-CEGOS Konzorcium és az STG 2005. szeptember 27-én és 2005. október 5-én két levelet küldtek a Bizottság részére, amelynek tárgya elsősorban a két intézet önállósága volt. Ezekben hangsúlyozták, hogy a részvételi feltételeknek a gyakorlati útmutató 2.3.3. pontját visszatükröző 14. cikke szabályozta azokat a kizárólagos indokokat, amelyek miatt vissza lehetett vonni az odaítélésről szóló határozatokat. Hozzá tették, hogy a TEA-CEGOS Konzorcium nem volt felelős az információ mellőzéséért, és nem adott téves információt.
- 25 A TEA-CEGOS Konzorcium és az STG 2005. október 11-én aziránt érdeklődtek a Bizottságnál, hogy vajon már elfogadta-e végleges álláspontját a közbeszerzési eljárással kapcsolatban, egyúttal felkérték arra, hogy ne kösse meg az általa elfogadott odaítélésről szóló határozatokhoz kapcsolódó szerződéseket. A Bizottság közölte, hogy hamarosan meghozzák a határozatot.
- 26 A Bizottság egyrészt a TEA-CEGOS Konzorciumnak, másrészt a GHK Konzorciumnak címzett 2005. október 12-i két határozatában megerősítette a 2005. július 18-i határozatát, és elutasította az említett konzorciumok ajánlatait (a továbbiakban: megtámadott határozatok).

Az eljárás és a felek kérelmei

- 27 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalánál 2005. október 13-án benyújtott keresetlevelében a TEA-CEGOS Konzorcium és az STG keresetet nyújtott be a T-376/05. sz. ügyben.
- 28 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2005. október 14-én érkezett külön iratban a TEA-CEGOS Konzorcium és az STG ideiglenes intézkedés iránti kérelmet nyújtottak be aziránt, hogy az Elsőfokú Bíróság függessze fel egyrészt az ezen ügyben megtámadott határozat végrehajtását, másrészt minden más olyan határozatot, amelyet a Bizottság ugyanebben a közbeszerzési eljárásban az említett határozatot követően hozott. Az Elsőfokú Bíróság elnöke 2005. október 14-i végzésében elrendelte, hogy a Bizottság függessze fel a „EuropeAid/119860/C/SV/multi-Lot 7” megnevezésű közbeszerzési eljárást mindaddig, amíg az Elsőfokú Bíróság ügydöntő végzést nem hoz az ideiglenes intézkedés iránti kérelemről. Az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet elbíráló bíró által javasolt egyezsége tekintettel a felek között 2005. október 26-án létrejött megállapodás miatt az Elsőfokú Bíróság elnöke 2005. december 13-i végzésében visszavonta a fent hivatkozott 2005. október 14-i végzést. Az Elsőfokú Bíróság elnöke 2006. január 11-i végzésében törölte az Elsőfokú Bíróság nyilvántartásából a TEA-CEGOS Konzorcium és az STG ideiglenes intézkedés iránti kérelmét azzal, hogy a költségekről a Bíróság akkor nem határozott.
- 29 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalánál 2005. október 20-án benyújtott keresetlevelében a GHK Consulting keresetet indított a T-383/05. sz. Ügyben, és azt kérte, hogy az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzatának 76a. cikke szerint gyorsított eljárásban határozzon. A Bizottság 2005. november 7-én hozzájárult e kérelemhez.
- 30 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalánál 2005. október 20-án nyilvántartásba vett külön iratban a GHK Consulting ideiglenes intézkedés iránti kérelmet nyújtottak be aziránt, hogy az Elsőfokú Bíróság függessze fel egyrészt az ezen ügyben érintett határozat, valamint a többi ajánlattevőre vonatkozóan ezt követően hozott

határozatok végrehajtását, másrésről az Elsőfokú Bíróság rendeljen el ideiglenes intézkedéseket e határozatok hatályának felfüggesztése céljából. Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2005. december 16-án benyújtott levelében a GHK Consulting arról tájékoztatta az Elsőfokú Bíróságot, hogy az eljárási szabályzat 99. cikke alapján visszavonja az ideiglenes intézkedés iránti kérelmét. Az Elsőfokú Bíróság elnöke 2006. január 11-i végzésében azzal törölte a GHK Consulting ideiglenes intézkedés iránti kérelmét az Elsőfokú Bíróság nyilvántartásából, hogy a költségekről akkor nem határozott.

- 31 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2005. október 20-án érkezett levelében a GHK Consulting kérelmet nyújtott be a T-376/05. és T-383/05. sz. ügyek egyesítése iránt. A Bizottság, valamint a TEA-CEGOS Konzorcium és az STG 2005. október 28-án és 2005. november 8-án kölcsönösen kijelentették, hogy nem ellenzik az ügyek egyesítését.
- 32 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2005. október 31-én érkezett levelében a GHK Consulting kérelmet nyújtott be az eljárás nyelvének módosítása iránt abból a célból, hogy az a francia legyen, és azzal a fenntartással, hogy szükség esetén az írásbeli és szóbeli szakasz során használható legyen az angol is. A Bizottság 2005. november 7-én közölte, hogy nem ellenzi az eljárási nyelv módosítását.
- 33 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2005. november 3-án benyújtott levelükben a TEA-CEGOS Konzorcium, az STG és a GHK Consulting azt kérték, hogy az Elsőfokú Bíróság tegye lehetővé számukra, hogy az érdemi kereset keretében az eljárási iratokhoz csatolják azokat a dokumentumokat, amelyeket az Elsőfokú Bíróság elnöke kért az ideiglenes intézkedés iránti kérelem tárgyában tartott tárgyaláson. Az Elsőfokú Bíróság második tanácsának elnöke 2005. november 4-én azzal a feltétellel adott helyt e kérelemnek, hogy az említett dokumentumokat – angol nyelven – legkésőbb 2005. december 1-jéig eljuttatják az Elsőfokú Bíróság Hivatalához.
- 34 Az Elsőfokú Bíróság második tanácsa 2005. november 8-án egyrésről úgy döntött, hogy a T-383/05. sz. ügyben gyorsított eljárásban határoz, másrésről, hogy helyt ad a GHK Consulting eljárási nyelv módosítása iránti kérelmének.

- 35 Az Elsőfokú Bíróság második tanácsának elnöke 2005. november 10-i végzésében egyesítette a T-376/05. és T-383/05. sz. ügyet az írásbeli szakasz, a szóbeli szakasz és az ítélethozatal céljából.
- 36 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalánál 2005. november 30-án benyújtott levelében a Bizottság azt kérte, hogy az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzatának 76a. cikke szerint gyorsított eljárásban határozzon a T-376/05. sz. ügyben. A TEA-CEGOS Konzorcium és az STG 2005. december 1-jén hozzájárult e kérelemhez. Az Elsőfokú Bíróság második tanácsa 2005. december 6-án úgy határozott, hogy gyorsított eljárásban határoz a T-376/05. sz. ügyben.
- 37 Az Elsőfokú Bíróság az előadó bíró jelentésére úgy döntött, hogy megnyitja a szóbeli szakaszt. Az Elsőfokú Bíróság a 2006. január 12-i tárgyaláson meghallgatta a felek szóbeli előterjesztéseit és az általa feltett kérdésekre adott válaszokat.
- 38 A felperesek azt kérik, hogy az Elsőfokú Bíróság:
- semmisítse meg a megtámadott határozatokat;
 - semmisítsen meg minden más határozatot, amelyet a Bizottság a megtámadott határozatokat követően az ajánlati felhívás keretében hozott;
 - kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

39 A Bizottság azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- utasítsa el a kereseteket;
- kötelezze a felpereseket a költségek viselésére.

A jogkérdésről

40 A T-376/05. sz. ügyben a felperesek négy jogalapra hivatkoznak keresetük alátámasztására. Az első jogalappal a felperesek úgy érvelnek, hogy a Bizottság megsértette egyrészről a hirdetmény 13. cikkét, másrészről a részvételi feltételek 14. cikkét. A második jogalappal a felperesek előadják, hogy a Bizottság nem teljesítette indokolási kötelezettségét, valamint megsértette a jogbiztonság elvét, másfelől megítélésük szerint a Bizottság nyilvánvaló értékelési hibát követett el a hirdetmény 13. cikkének alkalmazása során. A harmadik jogalappal a felperesek azt kifogásolják, hogy a Bizottság megsértette a gondos ügyintézés elvét és a tőle elvárható gondosság követelményét. Végül a negyedik jogalappal a felperesek úgy érvelnek, hogy a Bizottság megsértette a bizalomvédelem elvét. Mivel a többi jogalap elbírálását nagymértékben befolyásolja a második jogalap, először ezt kell megvizsgálni.

41 A T-383/05. sz. ügyben a felperes egyetlen jogalapra hivatkozik, amely a hirdetmény 13. cikkének téves alkalmazására vonatkozik, ezért az Elsőfokú Bíróság e jogalapot is a fent említett második jogalap keretében vizsgálja meg.

Az indokolási kötelezettség megszegésére, a nyilvánvaló értékelési hibára és a jogbiztonság elvének megsértésére alapított második jogalapról

A felek érvei

42 A TEA-CEGOS Konzorcium és az STG hangsúlyozzák, hogy a hirdetmény 13. cikke kizárja azokat a „természetes vagy jogi személy” pályázókat, amelyek több ajánlatot nyújtanak be ugyanazon tételre, beleértve „az ugyanazon jogi csoporthoz tartozó jogi személyeket” is. Mindazonáltal a „jogi csoport” fogalmát nem határozza meg sem a közösségi jog, sem az ajánlati felhívás keretében kiadott egyetlen dokumentum sem. Ilyen meghatározás hiányában a GHK Consulting úgy ítéli meg, hogy a hirdetmény 13. cikke szerinti ajánlat kizárására csak abban az esetben kerülhet sor, ha a jogalanyok ugyanazon jogi csoporthoz tartoznak, azaz ha azokat közös anyavállalat ellenőrzi, vagy ha azok kölcsönösen ellenőrzik egymást. Márpedig a GHK Consulting úgy érvel, hogy a jelen esetben a DIHR és a DIIS önállóak, mivel önálló szervezeti szabályzattal rendelkeznek, és mindegyiknek önálló célja van, a Centre-t pedig e két intézet ügyvitelének támogatása céljából hozták létre. Csak az ügyviteli osztály közös annyiban, hogy azt a Centre irányítja, amely díjat kap az így nyújtott szolgáltatások ellenértékéért. Továbbá a TEA-CEGOS Konzorcium és az STG úgy érvel, hogy a Bizottság nyilvánvaló értékelési hibát követett el akkor, amikor figyelmen kívül hagyta, hogy mindegyik intézet saját vagyonnal rendelkezik.

43 A TEA-CEGOS Konzorcium és az STG úgy ítéli meg, hogy a Bizottság módosította a „jogi csoport” fogalmának általa elfogadott értelmezését, mivel először a 2005. július 18-i határozatában nyilatkozott úgy, hogy az önállóság feltétele már nem lényeges és elegendő, ha a DIHR szervezetileg része a Centre-nek, amely álláspontot a megtámadott határozatokban is megerősítettek, ezzel sértve a jogbiztonság elvét.

44 A TEA-CEGOS és az STG arra emlékeztet, hogy a hirdetmény 13. cikkének az a célja, hogy megakadályozzák az olyan személyek közötti összeférhetetlenséget, amelyek közvetlenül vagy közvetve, párhuzamosan pályázhatnak ugyanazon eljárásban, és így versenyben állnak egymással a keretszerződésért, illetve azt követően az egyes szerződésekért. Ha tehát a DIHR és a DIIS nem lenne független a Centre-től, és a szerződéskötéshez szükségük lenne a Centre előzetes jóváhagyására, összeférhetetlenség állna fenn közöttük. A TEA-CEGOS Konzorcium és az STG úgy ítéli meg, hogy jelen esetben mindegyik jogalany önállóan felel saját magatartásáért, úgyhogy a Centre és a két intézet nem alkothat egyetlen gazdasági egységet (az Elsőfokú Bíróság T-325/01. sz., DaimlerChrysler kontra Bizottság ügyben 2005. szeptember 15-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-3319. o.] 218. és 219. pontja). Ezért a Bizottság nem juthat arra a következtetésre, mint jelen esetben, hogy a két intézet Centre-hez való kapcsolódása akadályozza közöttük a keretszerződés elnyerése iránti hatékony versenyt. A TEA-CEGOS Konzorcium és az STG úgy ítéli meg, hogy abban az esetben, ha az összeférhetetlenség vizsgálatát nem követelik meg a hirdetmény 13. cikkének rendelkezései, meg kell állapítani, hogy e cikk nyilvánvalóan aránytalan az elérni kívánt céllal, és annak megvalósítására – azaz az ajánlattevők közötti összeférhetetlenség megakadályozására – alkalmatlan.

45 A Bizottság elismerte, hogy a „jogi csoport” fogalmának meghatározása hiányzik a hirdetmény 13. cikkéből. Mindazonáltal ez a fogalom általános, és lehetővé teszi különböző helyzetek lefedését, mivel a Bizottság annak érdekében, hogy valamely jogi csoport fennállásáról nyilatkozni tudjon, konkrét értékelésre hagyatkozik. A Bizottság arra emlékeztet, hogy a hirdetmény 13. cikke a költségvetési rendelet egyik általánosabb rendelkezését, mégpedig az említett rendelet 94. cikkét ismétli meg, amely kifejezetten előírja az összeférhetetlen pályázók kizárását. A jelen esetben a Bizottság úgy érvel, hogy a két intézet Centre-hez való kapcsolódása korlátozza közöttük a hatékony versenyt, miután e két intézet hasonló szakértelemmel rendelkezik, és szakavatottságuk keresztezheti egymást. Ráadásul a 13. cikk kellően világos annyiban, amennyiben megtiltja az ugyanazon jogi csoporthoz való tartozást, és ezáltal szervezeti feltételt ír elő.

46 A Bizottság úgy ítéli meg, hogy megalapozatlanok a felperesek azon állításai, amelyeket a jogbiztonság elvének megsértésére és az indokolási kötelezettség megszegésére alapítottak.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 47 Először is az indokolás hiányára alapított kifogást illetően meg kell állapítani, hogy azok az okok, amelyek miatt a Bizottság elutasította a felperesek ajánlatát, világosan következnek a megtámadott határozatok indokolásából.
- 48 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint ugyanis az indokolási kötelezettség mértéke a szóban forgó jogi aktus természetétől és attól a kontextustól függ, amelyben azt elfogadták. Az indokolásból világosan és egyértelműen ki kell tűnnie az aktust kibocsátó intézmény érvelésének oly módon, hogy egyrészt az érdekeltek a jogaik védelme érdekében megismerhessék a meghozott intézkedés indokait, és meggyőződhesse az arról, hogy a határozat megalapozott-e, vagy sem, illetve másrészt, hogy a közösségi bíróság jogi felülvizsgálatot gyakorolhasson (a Bíróság C-350/88. sz., Delacre és társai kontra Bizottság ügyben 1990. február 14-én hozott ítéletének [EBHT 1990., I-395. o.] 15. és 16. pontja, valamint az Elsőfokú Bíróság T-217/01. sz., Forum des migrants kontra Bizottság ügyben 2003 április 9-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-1563. o.] 68. pontja).
- 49 A jelen esetben a megtámadott határozatok kifejezetten megemlítik, hogy a két konzorcium ajánlatai sértik a hirdetmény 13. cikkét annyiban, amennyiben a DIIS és a DIHR ugyanazon jogi csoporthoz tartozik, és az említett határozatok tartalmazzák azon körülményeket, amelyek alapján a Bizottság e megállapításra jutott. Továbbá hangsúlyozni kell, hogy a megtámadott határozatokat a Bizottság által lefolytatott alapos újbóli vizsgálat nyomán, a 2005. július 18-i határozatokat követően és a felperesek meghallgatása után fogadták el. Ennélfogva utóbbiaknak tudomása volt a két intézet és a Centre között fennálló kapcsolatra vonatkozó bizottsági vizsgálatról. Ilyen körülmények között e kifogásnak nem lehet helyt adni.
- 50 Másodsorban a megtámadott határozatokban szereplő nyilvánvaló értékelési hibára alapított kifogást illetően emlékeztetni kell arra, hogy a Bizottság széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik a közbeszerzési eljárásban a szerződés odaítéléséről hozott

határozat meghozatala során figyelembe veendő szempontok tekintetében, és az Elsőfokú Bíróság felülvizsgálata az eljárási szabályok és az indokolási kötelezettség betartásának, valamint a tények pontosságának, a nyilvánvaló mérlegelési hiba és a hatáskörrel való visszaélés hiányának vizsgálatára korlátozódik (az Elsőfokú Bíróság T-145/98. sz., ADT Projekt kontra Bizottság ügyben 2000. február 24-én hozott ítéletének [EBHT 2000., II-387. o.] 147. pontja és a T-169/00. sz., Esedra kontra Bizottság ügyben 2002. február 26-án hozott ítéletének [EBHT 2002., II-609. o.] 95. pontja).

- 51 Az Elsőfokú Bíróság megállapítja, hogy a hirdetmény 13. cikke megtiltja, hogy ugyanazon jogi csoporthoz tartozó jogalanyok ugyanabban a közbeszerzési eljárásban vegyenek részt, például valamely konzorcium tagjaként, azért, hogy elkerüljék az összeférhetetlenség kockázatát vagy az ajánlattevők közötti verseny torzulását. E tilalomból az következik, hogy az ajánlat érvényességének feltétele a hirdetmény 13. cikkének tiszteletben tartása azzal, hogy a Bizottság széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik mind a közbeszerzési szerződés odaítélésére vonatkozó szabályok tartalmának, mind azok alkalmazásának meghatározásában. E cikk alkalmazandó tehát még abban az esetben is, ha az említett cikk megsértése csak a közbeszerzési eljárás későbbi szakaszában derül ki.
- 52 Figyelemmel a fenti megfontolásokra, a jelen esetben meg kell vizsgálni, hogy vajon a Bizottság nyilvánvaló értékelési hibát követett-e el akkor, amikor megállapította, hogy a DIIS és a DIHR ugyanazon jogi csoporthoz tartozik. E célból emlékeztetni kell arra, hogy a jogi csoport fogalmának jogszabályi szintű vagy az ítélkezési gyakorlatban kialakított, e jogi csoport feltételeit rögzítő meghatározása hiányában a Bizottság arra volt köteles, hogy minden releváns szempontot esetről esetre megvizsgáljon annak érdekében, hogy nyilatkozhasson a hirdetmény 13. cikke alkalmazási feltételeinek fennállását illetően.
- 53 Ezért ahhoz, hogy a Bizottság a jelen jogvitában megállapíthassa a jogi csoport fennállását, meg kellett vizsgálnia, hogy vajon a szóban forgó jogalanyok szervezetiileg kapcsolódtak-e a Centre-hez, mivel e körülmény az ajánlattevők között összeférhetetlenség vagy versenytorzulás kockázatát idézhetik elő azzal, hogy

más szempontok is megalapozhatták a szervezeti kapcsolatok vizsgálatát, mint például az érintett jogalanyok önállósági szintjére vonatkozó szempontok, amelyeket a felek „működési feltételnek” minősítenek.

- 54 A jelen esetben a megtámadott határozatokból kiderül, hogy a Bizottság megállapította, a DIIS és a DIHR jogi szempontból a Centre részét képezték, így ugyanazon szervezethez tartoztak. A Bizottság a 2002. június 6-i dán törvényből és a Centre, valamint e két intézet alapszabályából arra jutott, hogy a DIIS és a DIHR nem elkülönült jogalanyok a Centre-hez képest, és megállapította, hogy utóbbi biztosítja többek között a két intézet közös ügyvitelét, amely intézetek egyébként képviseltetve voltak a Centre igazgatótanácsában.
- 55 Mindenekelőtt az intézetek Centre-hez való szervezeti kapcsolódását illetően az eljárási iratokból és különösen a Centre alapszabályának 1. cikke (2) bekezdéséből ténylegesen következik, hogy a Centre-t két önálló jogalany alkotja: a DIIS és a DIHR, és a két intézet, valamint a Centre ugyanazokon a helyiségeken osztozik.
- 56 Amint a Bizottság a megtámadott határozatokban rámutat, e két intézet ügyvitelét illetően a Centre alapszabályának 2. cikke kimondja, hogy utóbbi „közös ügyviteli szolgáltatást biztosít a két intézet számára a pénzügyek, a humán erőforrások, az általános ügyvitel, a közös szolgáltatások, valamint a közös könyvtár tekintetében”. Így például az olyan ügyviteli szolgáltatásokat, mint a bérfizetés és a számlázás, a Centre biztosítja, amely a két intézettől külön díjazásban részesül a nyújtott szolgáltatások ellenében, és egyúttal megbízták az intézetek javára teljesített kifizetések elfogadásával is.
- 57 Másfelől, ahogyan a Bizottság is joggal mutatott rá a megtámadott határozatokban, kapcsolat van az intézetek és a Centre igazgatótanácsa között is, mivel annak egyes tagjait a DIIS és a DIHR jelöli (a 2002. június 6-i dán törvény 5. cikkének (3) bekezdése). A két intézet által követett üzleti stratégiát illetően egyeztetésre

kerülhet sor e magasabb szervezeti szinten. E kapcsolatot erősíti az is, ami szintén az eljárási iratokból következik, hogy a Centre igazgatótanácsa megvitatja a két intézet működési előirányzatait.

- 58 A fentiekből következik, hogy a két intézetet szervezetileg ugyanazon jogi csoport részének kell tekinteni. Ezért a Bizottság nem követett el nyilvánvaló értékelési hibát akkor, amikor alkalmazta a hirdetmény 13. cikkét, mivel ez a szervezeti kapcsolódás elegendő jele az ajánlattevők közötti versenytorzulás, sőt a közöttük lévő összeférhetetlenség kockázatának. Továbbá meg kell állapítani, hogy a működési feltételre vonatkozó szempont figyelembevétele sem kérdőjelezi meg a Bizottság értékelését e tekintetben.
- 59 Másrészt a működési feltételt, azaz az intézetek Centre-től való függetlenségét illetően az Elsőfokú Bíróság megállapítja, hogy az intézetek pénzügyi önállósága a Centre befolyása miatt viszonylag korlátozott. Amint az eljárási iratokból is következik, a DIIS-t és a DIHR-t ugyanis részben a Centre részére folyósított közpénzekből finanszírozzák, amelynek azt 80-20%-os arányban kell felosztania a DIIS és a DIHR között. Ráadásul a DIIS alapszabályának 4. és 15. cikke úgy szól, hogy utóbbit „a [Centre] felügyeli” és „az intézet mint a [Centre]-hez tartozó jogalany számláit a »Rigsrevisor« ellenőrzi”. A DIHR számláit hasonlóképpen a Centre igazgatótanácsának kell jóváhagynia.
- 60 Az intézmények határozathozatali önállóságát illetően a felperesek főként úgy érvelnek, hogy az intézetek igazgatótanácsa független a Centre-től. Ez az állítás azonban nem elegendő annak cáfolatához, hogy a DIIS és a DIHR ugyanazon jogi csoporthoz tartoznak, miután ez a kapcsolat nem zárja ki szükségképpen az ugyanazon jogi csoport keretében működő különböző jogalanyok bizonyos határozathozatali önállóságát.

- 61 A felperesek azon érvét illetően, miszerint a Bizottság figyelmen kívül hagyta, hogy az intézetek elkülönült vagyonnal rendelkeznek, az Elsőfokú Bíróság megállapítja, hogy a felperesek nem tudtak meggyőző érveket felhozni annak bizonyítására, hogy a Bizottság jogsértő módon állapította volna meg a megtámadott határozatokban, hogy az intézetek eszközei a Centre-hez tartoznak. Másfelől az, hogy a Bizottság úgy ítélte meg, hogy az intézeteknek nincs jogi személyisége, nem minősül a hirdetmény 13. cikkének téves alkalmazását eredményező, nyilvánvaló értékelési hibának. Egyrészt ugyanis le kell szögezni, hogy a megtámadott határozatok nem a jogi személyiség hiányán alapulnak, e körülményt utóbbiakban sehol nem említik meg. Másrészt amint azt a Bizottság is megfelelően igazolta beadványaiban – feltéve, hogy az intézetek jogi személyiséggel rendelkeznek – a DIIS és a DIHR Centre-hez való tartozása igazolja a hirdetmény 13. cikkének alkalmazását.
- 62 Következésképpen a Bizottság nem követett el nyilvánvaló értékelési hibát azáltal, hogy főként szervezeti feltételre támaszkodott. Nem módosítja ezt a megállapítást az sem, hogy a Bizottság először a működési feltételhez kapcsolódó információkat kérhette be annak érdekében, hogy azt követően a szervezeti feltételt fogadja el, mivel a hirdetmény 13. cikkének alkalmazása előtt alaposan megvizsgálta a jelen eset körülményeit.
- 63 Ezért megalapozatlan az a kifogás, miszerint a Bizottság megsértette a jogbiztonság elvét akkor, amikor a szervezeti feltétel választása mellett döntött. Továbbá nincs kihatása a jelen jogvita eldöntésére annak sem, hogy a hirdetmény 13. cikke nem szerepelt a későbbi ajánlati felhívásban, mivel a közösségi jogi aktus jogszerűségét a jogi aktus meghozatalának időpontjában fennálló ténybeli és jogi helyzet alapján kell megítélni (a Bíróság 15/76. és 16/76. sz., Franciaország kontra Bizottság egyesített ügyekben 1979. február 7-én hozott ítéletének [EBHT 1979., 321. o.] 7. pontja, és a C-449/98. P. sz., IECC kontra Bizottság ügyben 2001. május 17-én hozott ítéletének [EBHT 2001., I-3875. o.] 87. pontja; az Elsőfokú Bíróság T-177/94. és T-377/94. sz., Altmann és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 1996. december 12-én hozott ítéletének [EBHT 1996., II-2041. o.] 119. pontja).

64 A hirdetmény 13. cikkének aránytalanságát és alkalmatlanságát illetően a felperesek a tárgyaláson előadták, hogy a hirdetmény 13. cikkének alkalmazási köre túlságosan széles körű, és olyan helyzetekre is vonatkozhat, amelyekben nem eredményez összeférhetetlenséget a szervezeti kapcsolódás. A Bizottság széles mérlegelési jogkörére és annak szükségességére figyelemmel, hogy a hirdetményben világos és érthető szabályokat kell előre meghatározni, e tekintetben meg kell állapítani, hogy a Bizottság nem lépte nyilvánvalóan túl hatáskörét akkor, amikor megállapította a hirdetmény 13. cikkének tartalmát, és azt alkalmazta a felperesek ajánlatára. Különösen nem lépte túl jogkörének korlátait a Bizottság akkor, amikor az említett 13. cikkben kikötötte, hogy a jogi személyek ugyanazon jogi csoporthoz való tartozása a közbeszerzési eljárásból való kizárásukat vonja maga után.

65 Az Elsőfokú Bíróság kiegészítésképpen megjegyzi, hogy a Bíróság a C-21/03. és C-34/03. sz., Fabricom egyesített ügyekben 2005. március 3-án hozott ítéletének (EBHT 2005., I-1559. o.) 36. pontjában úgy ítélte meg, hogy a pályázót vagy ajánlattevőt nem lehet automatikusan kizárni a közbeszerzési eljárásból anélkül, hogy lehetősége lenne arra, hogy véleményt nyilvánítson a kizárása alapjául szolgáló indokokról.

66 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy mielőtt a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a két intézet ugyanazon jogi csoporthoz tartozik, és mielőtt a hirdetmény 13. cikkét alkalmazta, széles mérlegelési jogköre gyakorlása során megengedte a felpereseknek, hogy több ízben is részletesen kifejtsek a két intézet Centre-hez fűződő viszonyát. Így tehát a felpereseknek a közbeszerzési eljárásból való végleges kizárásáról csak azt követően döntöttek, hogy azoknak a DIIS és a DIHR közötti viszony tekintetében lehetőségük volt álláspontjuk kifejtésére. Következésképpen a Bizottság nem automatikusan alkalmazta a hirdetmény 13. cikkében előírt rendelkezéseket. A jelen eset körülményei tehát különböznek azoktól, amelyeken a fent hivatkozott Fabricom-ügyben hozott ítélet alapul. Ezért el kell utasítani a felperesek érvét a hirdetmény 13. cikkének aránytalanságát és alkalmatlanságát illetően.

- 67 A fentiekből következik, hogy a DIIS és a DIHR Centre-hez való tartozását illetően a Bizottság nem követett el nyilvánvaló értékelési hibát, és nem sértette meg a jogbiztonság elvét akkor, amikor úgy ítélte meg, hogy a két intézet ugyanazon jogi csoport részét képezi, valamint amikor alkalmazta a hirdetmény 13. cikkét. Következésképpen el kell utasítani a második jogalapot.

A hirdetmény 13. cikkének és a részvételi feltételek 14. cikkének megsértésére alapított első jogalapról

A felek érvei

- 68 A TEA-CEGOS Konzorcium és az STG arra emlékeztetnek, hogy a részvételi feltételek 14. cikke szerint a keretszerződésnek a nyertes ajánlattevővel történő aláírását ahhoz a feltételhez kötötték, hogy további dokumentumokat kell benyújtani a közbeszerzési eljárás során az ajánlattevők által tett nyilatkozatok hitelességének igazolására. Ezért a szerződés odaítéléséről szóló határozatot kizárólag abban az esetben kellett volna semmisnek nyilvánítani, ha a nyertes ajánlattevő nem lett volna képes az említett dokumentumok bemutatására, vagy téves információkat közölt volna a közbeszerzési eljárás során.
- 69 Hangsúlyozzák, hogy jelen esetben a TEA-CEGOS Konzorcium egyrészt a 2005. május 20-i levélben megfogalmazott kérésnek (lásd a fenti 13. pontot) megfelelően, a tizenöt naptári napos határidőn belül közölte a kért dokumentumokat, másrészt nem nyújtott hamis információt a DIHR Centre-hez való tartozásáról, miután azt eleve megemlítette a pályázati ajánlatában. Következésképpen a TEA-CEGOS Konzorcium és az STG úgy érvel, hogy a kért igazolásokat megfelelően, a részvételi feltételek 14. cikkének tiszteletben tartásával szolgáltatta. Továbbá a TEA-CEGOS Konzorcium és az STG úgy ítéli meg, hogy a hirdetmény 13. cikke nem volt alkalmazható a szerződés odaítéléséről szóló határozat meghozatalát követően. A kizárólagos indokok, amelyek miatt a szerződés odaítéléséről szóló határozatot vissza lehetett volna vonni, azok, amelyeket a részvételi feltételeknek a gyakorlati útmutató 2.3.3. pontjára utaló 14. cikke tartalmaz.

- 70 A Bizottság vitatja a felperesek által felhozott érveket. Megítélése szerint a 2005. május 20-i levelek nem azonosíthatók olyan határozatokkal, amelyekben a szerződést végleges jelleggel ítélik oda a felperesek részére, mivel az odaítélés feltételét képezte azoknak a dokumentumoknak a benyújtása, amelyek igazolják, hogy a felperesekkel szemben nem állnak fenn kizáró okok. Márpedig a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a bemutatott dokumentumok arra derítettek fényt, hogy a felperesek megsértették a hirdetmény 13. cikkét.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 71 Hangsúlyozni kell, hogy a 2005. május 20-i határozatok kifejezetten tartalmazták, hogy a keretszerződés aláírása a felperesek által bemutatandó igazolástól függ, amely szerint nem állnak fenn velük szemben a gyakorlati útmutató 2.3.3. pontjában foglalt kizáró okok. Továbbá magából a részvételi feltételek 14. cikkének szövegéből következik, hogy a nyertes pályázók kötelesek bizonyítani nyilatkozataik valóságát. Ezért a szerződés odaítélésének egyrészt az volt a feltétele, hogy a felperesek az általuk nyújtott információk hitelességének igazolására alkalmas bizonyítékokat nyújtsanak be az ajánlat megtételekor, és másrészt, hogy a Bizottság megvizsgálja, hogy tiszteletben tartották-e a hirdetmény 13. cikkét.
- 72 Ahogyan előzetesen már megállapításra került (a fenti 51. pont), a 13. cikk tiszteletben tartása ugyanis feltételét képezte valamennyi ajánlat érvényességének, és a Bizottság alkalmazhatta e cikket az eljárás későbbi szakaszában is, legalábbis az előző pontban említett bizonyítékok vizsgálatának időpontjáig. Következésképpen megalapozatlan a felperesek azon érve, miszerint a hirdetmény 13. cikke nem volt alkalmazható azt követően, hogy meghozták a szerződés odaítéléséről szóló határozatot.
- 73 Következésképpen az első jogalapot el kell utasítani.

A gondos közigazgatás elvének és az elvárható gondosság követelményének megsértésére alapított harmadik jogalapról

A felek érvei

- 74 A TEA-CEGOS Konzorcium és az STG arra emlékeztetnek, hogy a Bizottságnak már a pályázati ajánlattal tudomására jutott a DIHR Centre-hez való tartozása. Ha a Bizottságnak kérdései voltak a DIHR Centre-hez való tartozásával kapcsolatban, ezeket a közbeszerzési eljárás során kellett volna feltennie a TEA-CEGOS Konzorciumnak, és nem azt követően, hogy a szerződés utóbbi részére történő odaítéléséről döntött. Ennek elmulasztásával a Bizottság megsértette a gondos közigazgatás elvét. A Bizottságnak meg kellett volna válaszolnia a TEA-CEGOS Konzorcium 2005. július 22-i és 25-i levelét, amit csak azt követően tett meg, hogy erre felszólította a TEA-CEGOS Konzorcium. Ezért véleményük szerint elítélendő az a könnyelműség, amellyel a Bizottság eljár, és e magatartás az internethonlapján szereplő, a 7-es tételben nyertes ajánlattevőkre vonatkozó, egymástól eltérő információkban is megmutatkozik.
- 75 A Bizottság hangsúlyozza, hogy még ha helytálló is, hogy a DIHR közölte a DIIS-szel fennálló kapcsolatát, utóbbi nem tett ilyen értelmű nyilatkozatot. Ezért a közigazgatási eljárásban alkalmazott informatikai rendszer nem volt képes a hirdetmény 13. cikke esetleges megsértésének észlelésére. Miután harmadik személy figyelmeztette a Bizottságot a DIHR és a DIIS közötti kapcsolatáról, a Bizottság erről úgy vett tudomást, hogy megkérdezte e tárgyban a felpereseket. Így tehát nem lehet a Bizottsággal szemben kifogásolni a gondosság esetleges elmulasztását. Továbbá a Bizottság úgy érvel, hogy gyorsan megválaszolta a felperesek 2005. július 22-i és 25-i kérelmeit, mégpedig már 2005. július 27-én, amikor is többek között közölte velük, hogy figyelembe fogja venni észrevételeiket, és értesíteni fogja őket válaszáról, amit mielőbb meg kíván adni részükre.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 76 Az ítélezési gyakorlatból következik, hogy az igazgatási eljárások közösségi jogi garanciái közé tartozik különösen a gondos közigazgatás elve, amelyhez a hatáskörrel rendelkező intézmények azon kötelezettsége kapcsolódik, hogy az adott ügy minden lényeges elemét gondosan és részrehajlás nélkül megvizsgálják (a Bíróság C-269/90. sz., Technische Universität München ügyben 1991. november 21-én hozott ítéletének [EBHT 1991., I-5469. o.] 14. pontja; az Elsőfokú Bíróság T-44/90. sz., La Cinq kontra Bizottság ügyben 1992. január 24-én hozott ítéletének [EBHT 1992., II-1. o.] 86. pontja és a T-70/99. sz., Alpharma kontra Tanács ügyben 2002. szeptember 11-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-3495. o.] 182. pontja). Másfelől a Bizottság a közbeszerzési eljárás minden szakaszában köteles gondoskodni az egyenlő elbánás elvének tiszteletben tartásáról, és ebből következően valamennyi ajánlattevő esélyegyenlőségéről (ebben az értelemben lásd a Bíróság C-496/99. P. sz., Bizottság kontra CAS Succhi di Frutta ügyben 2004. április 29-én hozott ítéletének [EBHT 2004., I-3801. o.] 108. pontját és az ADT Projekt kontra Bizottság ügyben hozott ítéletének 164. pontját).
- 77 A jelen esetben a Bizottság 2005. május 20-án azt közölte a felperesekkel, hogy a 7-es tételre vonatkozó ajánlatukat azzal a feltétellel fogadta el, hogy utóbbiak benyújtják azokat a dokumentumokat, amelyek igazolják, hogy nem áll fenn velük szemben a gyakorlati útmutató 2.3.3. pontjában foglalt kizáró okok egyike sem.
- 78 Meg kell állapítani, hogy a DIHR már a TEA-CEGOS Konzorcium pályázati ajánlatának benyújtásakor közölte a Centre-hez való tartozását, azt is megemlítve, hogy a tagok egyike a DIIS. A DIIS magára vonatkozóan úgy nyilatkozott, hogy semmilyen jogi csoporthoz vagy hálózathoz nem tartozik. Márpedig ha a DIIS valóban nyilatkozott volna arról, hogy nem tartozik egyetlen jogi csoporthoz sem – tekintettel a pályázati adatlapon megkövetelt információkra –, legalább jeleznie kellett volna a Bizottságnak, hogy kapcsolatban állt a Centre-rel, és így hálózat részét képezi, mivel a Centre alapszabálya kifejezetten kiköti, hogy a DIIS az egyik egységét képezi.

- 79 Noha a DIIS nyilatkozata téves volt, meg kell állapítani, hogy a GHK Konzorcium által benyújtott műszaki ajánlat megadta a Konzorcium egyes tagjainak nevét, és ott a DIIS-t a harmadik helyen említették. Ebből következően a Bizottság észrevehette volna, hogy a DIIS nyilatkozata pontatlan. Viszont az, hogy a Bizottság az intézetek Centre-hez való tartozását csak az eljárás későbbi szakaszában vette figyelembe, nem befolyásolja a jelen jogvita kimenetelét, miután ugyanabban a szakaszban kellett kizárnia a GHK Konzorcium ajánlatát a hirdetmény 13. cikke alapján.
- 80 Mindenesetre a közbeszerzési eljárás során benyújtott információtömeg összetettsége lehet annak a magyarázata, hogy a Bizottság a Centre-hez való tartozást csak akkor észlelte, amikor már feltételeesen elfogadta a két ajánlatot. A felperesek ugyanis csak az eljárás e szakaszában voltak kötelesek azoknak a dokumentumoknak a benyújtására, amelyek igazolják az eredetileg benyújtott nyilatkozataik hitelességét. Ebből következik, hogy a Bizottság nem sértette meg a gondos közigazgatás elvét azáltal, hogy csak a GHK Konzorcium ajánlatának elfogadását követően vetette fel az intézetek Centre-hez való tartozásának kérdését.
- 81 A közbeszerzési eljárás bizottsági lebonyolításáról szólva meg kell állapítani, hogy a Bizottság 2005. június 22-én arra szólította fel a TEA-CEGOS Konzorciumot, hogy részletesen fejtse ki azt a kapcsolatot, amely a DIHR-t a Centre-hez köti, és arra kérte a GHK Internationalt, hogy adjon részére felvilágosítást a DIIS jogi helyzetéről. A TEA-CEGOS Konzorcium által adott információk nyomán a Bizottság – a 2005. július 18-i határozatának elfogadását megelőzően – 2005. június 27-én arra kérte az előbbi, hogy adjon részére felvilágosítást. Ráadásul a tényállásból az tűnik ki, hogy 2005. július 18-a és október 12-e között a Bizottság állandó kapcsolatban volt a felperesekkel, és többek között azt közölte velük, hogy megkezdte a benyújtott igazolások újbóli vizsgálatát, és mielőbb ismertetni fogja velük az általa elfogadott végleges álláspontot. Továbbá a Bizottság fontosnak tartotta, hogy azonnal megválaszolja a felperesek kérelmeit, különösen miután a TEA-CEGOS Konzorcium ügyvédei már 2005. szeptember 13-án értesítette az eljárás állásáról, jóllehet utóbbiak csak 2005. szeptember 8-án nyilvánították ki szándékukat annak megismerésére.

- 82 A EuropeAid honlapján terjesztett ellentmondásos információkat illetően meg kell állapítani, hogy az említett honlapon azoknak a nyertes ajánlattevőknek a nevét tüntették fel, amelyeket a Bizottság feltételeesen fogadott el. Tehát magától értetődik, hogy ott szerepelt a felperesek neve is, miután a jelen esetben csak a 2005. május 20-i határozatokat követően kellett igazolniuk a nyilatkozataik hitelességét, amely határozatok szerint a DIIS és a DIHR Centre-hez való kapcsolódása világossá és egyértelművé vált. Amint a 2005. július 18-i határozatokat elfogadták, a felperesek nevét 2005. július 25-án törölték az említett honlapról.
- 83 A fentiekből következik, hogy a felperesek nem bizonyították, hogy a Bizottság megsértette a gondos közigazgatás elvét és a tőle elvárható gondosság követelményét, ezért a kifogásaik mindenképpen megalapozatlanok. Következésképpen a harmadik jogalapot el kell utasítani.

A megtámadott határozatok visszaható hatályú visszavonására és a bizalomvédelem elvének megsértésére alapított negyedik jogalapról

A felek érvei

- 84 A TEA-CEGOS Konzorcium és az STG úgy véli, hogy az általuk megtámadott határozat visszavonja a 2005. május 20-i határozatot, amely a TEA-CEGOS Konzorcium részére ítélte oda a szerződést, ami valójában a közigazgatási határozat visszaható hatályú visszavonása. Márpedig az állandó ítélkezési gyakorlatból következik, hogy a jogot megállapító közigazgatási határozat visszaható hatályú visszavonása nagyon szigorú feltételektől függ (a Bíróság 54/77. sz., Herpels kontra Bizottság ügyben 1978. március 9-én hozott ítéletének [EBHT 1978., 585. o.] 38. pontja). Arra is hivatkoznak, hogy amennyiben az állandó ítélkezési gyakorlat szerint el kell ismerni valamennyi közösségi intézmény jogát arra, hogy ésszerű

határidőn belül, visszaható hatállyal visszavonja az általa elfogadott határozatot, ha megállapítja, hogy az jogsértő, e jogot az a követelmény korlátozhatja, hogy tiszteletben kell tartani a jogi aktus olyan kedvezményezettjének jogos elvárását, aki bízhatott a jogi aktus jogszerűségében (a Bíróság C-90/95. P. sz., *Compte kontra Parlament* ügyben 1997. április 17-én hozott ítéletének [EBHT 1997., I-1999. o.] 35. pontja).

85 A TEA-CEGOS Konzorcium és az STG úgy érvelnek, hogy a jelen esetben az eredeti határozat nem volt jogsértő, ezért azt nem lehetett volna visszavonni. Feltéve, hogy e határozat jogsértő, amiről megítélésük szerint a jelen esetben nincs szó, annak visszavonásáról csak azzal a fenntartással lehetett volna döntést hozni, ha teljesítik a fent említett ítélkezési gyakorlatban e célból kialakított feltételeket. Márpedig a Bizottság a DIHR és a Centre közötti kapcsolat kifejtését csak 2005. június 22-én kérte, pedig már 2004 októbere óta rendelkezésre állt a DIHR nyilatkozata. Ez csaknem két hónappal a 2005. május 20-i, jogot megállapító, utóbb visszavont határozat elfogadását követően történt. A TEA-CEGOS Konzorcium is ügyelt arra, hogy a Bizottság 2005. június 22-i faxában megfogalmazott kérdéseket megválaszolják. Viszont az általa megtámadott határozat alapjául szolgáló indoklás nem volt összhangban e kérdésekkel. Következésképpen a TEA-CEGOS Konzorcium és az STG úgy ítéli meg, hogy joggal hihették azt, hogy a Bizottság nem kérdőjelezheti meg a tudomására jutott bizonyítékokat, és azok nem alapozhatják meg a szerződés odaítélésének visszavonásáról szóló határozatot. Ennélfogva úgy ítélik meg, hogy bízhattak a 2005. május 20-i határozat jogszerűségében és elvárhatták, hogy e határozat hatályban maradjon. E körülmények között figyelmen kívül hagyták jogos bizalmukat és azokat a feltételeket, amelyek mellett gyakorolható valamely közigazgatási jogi aktus visszavonása.

86 A Bizottság hangsúlyozza, hogy a 2005. május 20-i levelek kifejtették, hogy a felperesek pályázatát azzal a feltétellel fogadják el, ha azok benyújtják a részvételi feltételek 14. cikkében megkövetelt dokumentumokat. A Bizottság úgy ítéli meg, hogy ezért az említett levelek nem tartalmaztak határozatot, hanem csupán tájékoztatást arról, hogy a Bizottság feltételes szándéka az, hogy elfogadja a felperesek ajánlatát. A Bizottság hozzáteszi, hogy nem állt módjában a felperesek részére odaítélni a szerződést, mivel nem tudták bizonyítani, hogy a két intézet teljesítette a hirdetmény 13. cikkének követelményeit.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 87 Mindenekelőtt emlékeztetni kell arra, hogy a jogot megállapító közigazgatási határozat visszaható hatályú visszavonására általában nagyon szigorú feltételek vonatkoznak (a fent hivatkozott *Herpels kontra Bizottság* ügyben hozott ítélet 38. pontja). Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint, amennyiben el kell ismerni valamennyi közösségi intézmény jogát arra, hogy ésszerű határidőn belül, visszaható hatállyal visszavonja az általa elfogadott határozatot, ha megállapítja, hogy az jogsértő, e jogot az a követelmény korlátozhatja, hogy tiszteletben kell tartani a jogi aktus olyan kedvezményezettjének jogos elvárását, aki bízhatott a jogi aktus jogszerűségében (a Bíróság 14/81. sz., *Alpha Steel kontra Bizottság* ügyben 1982. március 3-án hozott ítéletének [EBHT 1982., 749. o.] 10–12. pontja; a 15/85. sz., *Consortio Cooperative d’Abruzzo kontra Bizottság* ügyben 1987. február 26-án hozott ítéletének [EBHT 1987., 1005. o.] 12–17. pontja; a C-248/89. sz., *Cargill kontra Bizottság* ügyben 1991. június 20-án hozott ítéletének [EBHT 1991., I-2987. o.] 20. pontja; a C-365/89. sz. *Cargill*-ügyben 1991. június 20-án hozott ítéletének [EBHT 1991., I-3045. o.] 18. pontja és a fent hivatkozott *Compte kontra Parlament* ügyben hozott ítéletének 35. pontja).
- 88 Másodsorban emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a bizalomvédelemre való hivatkozás joga, amely a Közösség alapelveinek egyike, minden jogalanyt megillet, akiben a közösségi adminisztráció megalapozott elvárásokat keltett azáltal, hogy számára határozott ígéretet adott. Ahhoz, hogy a tájékoztatás ilyen ígéretnek minősüljön, bármilyen formában is közölték azt, határozottnak, feltétlennak és ellentmondásmentesnek kell lennie, valamint felhatalmazással rendelkező és megbízható forrásból kell származnia (az Elsőfokú Bíróság T-66/96. és T-221/97. sz., *Mellet* kontra Bíróság egyesített ügyekben 1998. július 21-én hozott ítéletének [EBHT-KSZ 1998., I-A 449. és II-1305. o.] 104. és 107. pontja). Ezzel szemben az adminisztráció által adott határozott ígéret hiányában senki nem hivatkozhat ezen elv megsértésére (az Elsőfokú Bíróság T-290/97. sz., *Mehibas Dordtselaan kontra Bizottság* ügyben 2000. január 18-án hozott ítéletének [EBHT 2000., II-15. o.] 59. pontja és a T-273/01. sz., *Innova Privat-Akademie kontra Bizottság* ügyben 2003. március 19-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-1093. o.] 26. pontja).
- 89 Mindenekelőtt jelen esetben a felpereseknek a közigazgatási aktus visszavonására vonatkozó érvét illetően emlékeztetni kell arra, hogy a 2005. május 20-i

határozatokat feltételekhez kötötték. A 7-es tételre szóló keretszerződésnek a megtámadott határozatokban kilátásba helyezett aláírása ugyanis attól a feltételtől függött, hogy a felperesek igazolást nyújtanak be arról, hogy nem állnak fenn velük szemben a gyakorlati útmutató 2.3.3. pontjában foglalt kizáró okok. E körülmények között annak, hogy nem a felperesek részére ítélték oda a szerződést, úgy tűnik, nem az az oka, hogy a szerződésnek a felperesek részére történt odaítéléséről szóló határozatot visszavonták, hanem az, hogy a felperesek nem feleltek meg e határozat feltételeinek. Ennek következtében a felperesek érve ezen a ponton tárgytalan.

- 90 Továbbá a bizalomvédelem elvének a TEA-CEGOS Konzorcium és az STG részéről állított megsértését illetően, a 2005. május 20-i határozatok nem tartalmaztak határozott ígéretet arra, hogy a keretszerződést mindenképpen alá fogják írni, ezért az nem kelthetett a felperesekben megalapozott elvárásokat ebben az értelemben, miután azokban kifejezetten közölték, hogy a keretszerződés aláírása attól függ, hogy a felperesek igazolást nyújtanak be arról, hogy nem állnak fenn velük szemben a gyakorlati útmutató 2.3.3. pontjában foglalt kizáró okok. Ebből következik, hogy megalapozatlanok a felperesek által a jogos bizalom megsértésére vonatkozóan felhozott érvek.
- 91 Következésképpen a harmadik jogalapot megalapozatlanság miatt el kell utasítani. Tehát a jelen kereseteket el kell utasítani.

A költségekről

- 92 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A felpereseket,

mivel pervesztesek lettek, kötelezni kell a költségek viselésére, amelyek magukban foglalják az ideiglenes intézkedés iránti eljárásban felmerült költségeket is.

A fenti indokok alapján,

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (második tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A kereseteket elutasítja.**
- 2) A felpereseket kötelezi a költségek viselésére, amelyek magukban foglalják az ideiglenes intézkedés iránti eljárásban felmerült költségeket is.**

Pirrung

Forwood

Papasavvas

Kihirdetve Luxembourgban, a 2006. február 14-i nyilvános ülésen.

E. Coulon

hivatalvezető

J. Pirrung

elnök